

ראובן אבינעם (גרוסמן).
 סופר, משורר, מתרגם ועורך
 (1974-1905)

אבינעם עוד שלושה קבצים. שימש בתפקיד מפקח במשרד החינוך ועורך המפעלים הספרותיים במחלקה להנצחת החייל במשרד הביטחון ובתפקידים ציבוריים שונים, בהם חבר הוועד המרכזי של אגודת הסופרים. ב-1958 זכה ראובן אבינעם בפרס טשרניחובסקי לתרגומי מופת על האנתולוגיה "מבחר שירת אנגליה" וב-1973 זכה בפרס הספרות מטעם אוניברסיטת ניו יורק. על הצלחתו ללמד אנגלית בתקופת המנדט סיפר תלמידו לובה אליאב: "בדרכו החינוכית המיוחדת רבת ההבנה ידע להסביר לנו כי אנגליה אינה רק קלגסים ושוטרים וכי התרבות והשירה האנגלית הם נכסי צאן ברזל של התרבות העולמית".

נרותי הזעירים

מילים: מוריס רוזנפלד
 תרגום: ראובן גרוסמן

נְרוֹתֵי הַזְעִירִים,
 מָה רַבּוּ הַסְפּוּרִים,
 לִי יִלְאֵט הָאוֹר;
 עַל דְּמִים וְכִשְׁלוֹנוֹת,
 עַל תְּרוּעוֹת שֶׁל נְצַחֲנוּת,
 עַל קְרִיבוֹת שֶׁל דְּרוֹר.

נולד בשיקגו שבארצות הברית. אביו, הסופר אהרון לייב גרוסמן, היגר מרוסיה לארצות הברית, ובית המשפחה בנוי יורק היה בית ועד לסופרים ולמורים עברים. כבר בהיותו בן עשר החל לפרסם סיפורים ושירים בעיתוני ילדים עבריים ובחוברת ששמה "מפי עולל" (1915). ראובן גרוסמן למד ספרות ופדגוגיה באוניברסיטת ניו יורק והחל לעסוק בהוראה במדרשה העברית "הרצליה". כתב שירים, סיפורים, מסות וביקורות, וכן תרגם לעברית ממיטב הספרות האנגלית, כמו אנתולוגיה של מבחר שירת אנגליה, מבחר שירת אמריקה, כתבי שיקספיר ועוד. ב-1929, בתקופת מאורעות תרפ"ט, עלה לארץ-ישראל ולימד כעשרים שנה אנגלית בגימנסיה הרצליה. בנו נעם, שהתגייס ל"הגנה", נפל ב-1947 במארב מצפון לעטרות, ושנה לאחר מותו שינה גרוסמן את שם משפחתו לאבינעם. בתום מלחמת העצמאות הציע לראש הממשלה דוד בן-גוריון להנציח את הנופלים על-ידי איסוף והוצאה לאור של עיזבונם הספרותי. לאחר עבודה שנמשכה כשלוש שנים יצא לאור הקובץ הראשון של "גווילי אש" (1952), ובשנים הבאות ערך